

Arrest

nr. 201 776 van 27 maart 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1997.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 25 september 2015 en dient op 2 oktober 2015 een asielaanvraag in.

Op 24 maart 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 juli 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Hazara te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in het dorp Danezargha in het district Doshi van de provincie Baghlan. U bent naar school geweest tot de zevende graad en u hielp uw vader op het land daarna. Uw vader was directeur van een meisjesschool. De taliban gaf uw vader één waarschuwing dat hij de school moest sluiten. Uw vader accepteerde dit niet. De taliban bedreigde ook u omdat u zijn zoon was. U moest zich aansluiten bij de taliban en hen helpen met aanslagen plegen. Een maand daarna kwam de taliban naar uw huis. Uw vader ontsnapte uit het huis en jullie werden geslagen door de taliban. Daarna vertrokken jullie naar het huis van een vriend van uw vader. Uw vader was daar ook. De volgende dag vertrok u samen met zeven familieleden uit Afghanistan. U vertrok uit Afghanistan op 3 saur 1394 (23 april 2015). U vroeg asiel aan in Hongarije op 18 september 2015, waarna u naar België vertrok. U raakte uw familie kwijt in Hongarije. U kwam in België aan op 25 september 2015 en diende een asielaanvraag in op 2 oktober 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader en twee foto's van de meisjesschool waarvan uw vader directeur was, neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Afghanistan geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 24 maart 2017 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Zo is uw kennis over de geografie van uw regio, ontoereikend. Wanneer gevraagd naar de omliggende districten van Doshi, benoemt u Khenjan en Tala Wa Barfak. Gezien Doshi naast de districten die u

opnoemde, aan Dahanae- Ghorī district, Ruy-e Duab district, Pul-e Khumri district, Nahrin district en Andarab district grenst, wordt u gevraagd naar nog districten waarop u repliceert dat er veel districten zijn maar dat u niet weet waar ze gelegen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer gevraagd naar omliggende provincies van uw provincie, benoemt u Kunduz, Bamyan en Samangan. Gezien Baghlan volgens informatie waarover het CGVS beschikt, ook aan de provincies Parwan en Takhar grenst, wordt u gevraagd of er nog provincies grenzen aan Baghlan, waarop u zegt dat dit de dichtste provincies zijn. U wordt geconfronteerd met het feit dat er nog andere provincies dichtbij liggen, waarop u opnieuw antwoordt dat de door u genoemde provincies rond uw provincie liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Later in het gehoor wordt u opnieuw de vraag gesteld om de provincies op te noemen die aan Baghlan grenzen, waarop u opnieuw dezelfde provincies opnoemt (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U wordt dan gevraagd of u de provincie Parwan kent, de provincie die volgens de kaart het dichtste bij uw woonplaats in Baghlan ligt en van waar de grote autosnelweg vanuit Kaboel komt, waarop u antwoordt dat u de naam hebt gehoord maar dat u het niet gezien hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U wordt gevraagd of u weet waar het ligt, waarop u antwoordt dat u denkt dat het dicht is en dat het een gemeenschappelijke grens met Baghlan heeft en dat u niet zeker bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Verder wordt u gevraagd naar steden uit uw provincie, waarop u antwoordt dat er nooit geweest bent en dat u geen tijd had om andere plaatsen te bezoeken (zie gehoorverslag CGVS, p. 17).

Wanneer u gevraagd wordt of u grote steden in Afghanistan kent, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Daarenboven blijft u vaag over uw reisweg van uw dorp tot Pakistan, toen u Afghanistan verliet. Gevraagd welke steden of regio's u passeerde op deze weg, zegt u dat u nooit het district verlaten hebt en dat u tot uw district de dorpen kende die u passeerde. Gevraagd of u nog de naam van een regio, een stad, een dorp of iets anders weet van uw reis van uw dorp naar Pakistan, zegt u dat u niet weet welke steden en provincies u passeerde en dat u niet weet wanneer u in Nimruz aankwam omdat u nooit uit uw dorp geweest bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gezien uw scholingsgraad, is het vreemd dat uw kennis over de geografie van uw regio en uw land in die mate beperkt is, te meer omdat u zelf verklaarde dat u geografie als vak op school hebt gehad (zie gehoorverslag CGVS, p. 10).

Gevraagd of er een grote geasfalteerde weg door uw district loopt, zegt u dat er een snelweg is. Gevraagd waar die weg start en eindigt, zegt u dat de weg van Doshi start en Tala Wa Barfak district passeert, en dat u daarna niet weet waar het gaat en waar het eindigt (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Later zegt u dat u denkt dat de weg naar Bamyan gaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Hoewel er een weg is van Doshi naar Bamyan, blijkt de grote snelweg in uw district, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, van Kaboel, via Dushi en verderop de provinciehoofdstad Puli Khumri, naar Kunduz enerzijds en naar Mazar Sharif in een andere richting te lopen. Deze weg is van groot strategisch belang, mede door de aanwezigheid van de Salang Pass (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u, als inwoner van Doshi, gevraagd naar een grote geasfalteerde weg, louter de weg van Doshi naar Bamyan benoemt, is opmerkelijk.

Verder wordt u gevraagd naar de etnieën in uw regio, waarop u antwoordt dat Pasjtoenen en Hazara's het meeste voorkomen in uw district (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog andere etnieën zijn in uw district behalve Pasjtoenen en Hazara's, zegt u dat er niemand anders is en dat er enkel die twee etnieën zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Volgens informatie uit 2002 waarover het CGVS beschikt, is 60% van de bevolking in uw district Hazara, 39% Tadzjiek, en is slechts 1% van de bevolking Pasjtoen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u de tweede grootste bevolkingsgroep in uw eigen district, bovendien de grootste bevolkingsgroep in uw provincie, niet weet op te noemen, doet verder twifelen aan uw herkomst.

Gevraagd naar bekende talibancommandanten in uw regio, weet u er geen op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wie Mawlawi Mamoor is, de schaduwgouverneur van de taliban in Doshi die in eveneens in september 2014 werd opgepakt, weet u niet wie hij is (zie gehoorverslag CGVS, p. 19).

Verder legt u twijfelachtige verklaringen af over het geld dat betaald werd om uw reis naar Europa te bekostigen. Gevraagd hoeveel uw reis gekost heeft, zegt u dat uw vader 1500 dollar per persoon, voor zeven personen, betaalde, tot in Turkije (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gezien u volgens uw verklaringen de dag nadat u besloot te vertrekken al vertrok, wordt u gevraagd hoe uw familie dit geld op zo'n korte termijn heeft verzameld, waarop u zegt dat uw vader geld tegoed had van een vriend, dat een andere vriend dan kon ophalen als die de reis van uw familie betaalde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14).

Gevraagd hoeveel geld die eerstvermelde vriend van uw vader had geleend, zegt u dat u geen idee hebt hoeveel (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom die vriend geld nodig had, zegt u dat u niet weet waarom (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gezien er volgens uw verklaringen 10.500 dollar betaald moest worden om jullie reis te bekostigen, is het opmerkelijk dat u zo vaag blijft over deze openstaande schuld. Daarenboven is het opmerkelijk dat die tweede vriend van uw vader een dergelijk bedrag neertelde om de reis van uw familie te betalen, met slechts een belofte van uw vader dat die andere vriend dat geld zou terugbetalen.

Gevraagd waar uw vader het geld vandaan haalde om aan zijn vriend uit te lenen, zegt u dat uw vader inkomsten had van jullie landbouwgronden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of het enige inkomen dat uw vader had, van de landbouwgronden kwam, bevestigt u dat (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). In het licht van uw eerdere verklaringen over het beroep van uw vader als schooldirecteur, is het vreemd dat u de inkomsten van het beroep van uw vader niet vermeldt, te meer daar het beroep van uw vader de aanleiding van uw problemen in Afghanistan vormt.

Tot slot verklaarde u bij zowel uw asielaanvraag in Hongarije als op de dienst DVZ dat u uit Afghanistan vertrokken bent op 11 september 2015 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op het CGVS verklaarde u dat u op 10 april 2015 uit Afghanistan vertrokken bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Gevraagd hoe het komt dat u plots een nieuwe datum van vertrek aangeeft, zegt u dat u ongerust was over uw familie, dat u stress had en zo de exacte datum vergeten was (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Gezien u daarvoor reeds twee keer dezelfde datum had genoemd bij twee verschillende gelegenheden, is uw verklaring weinig geloofwaardig.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Doshi gelegen in de provincie de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan, Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Allereerst dient gesteld dat dit slechts kopieën betreffen, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële documenten" kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de foto's waar uw vader zou opstaan met collega's voor een bordje met de naam van de school dient gezegd dat op basis van een onduidelijke kopie van de taskara van uw vader moeilijk kan worden gesteld dat uw vader een van de mensen op de foto's is. Bovendien is een foto waarop uw vader staat voor een bord met de naam van een school in Afghanistan geenszins een bewijs van uw herkomst uit Baghlan en uw recent verblijf in deze provincie.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke

verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 24 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift, stukken en aanvullende nota's

2.1.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4.3, (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 27 van “het Koninklijk besluit van 11 maart 2003”, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van

Genève), van “de algemene motiveringsplicht, de medewerkingsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de rechten van verdediging, van het recht om te worden gehoord en van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.1.1. De verzoekende partij geeft vooreerst aan dat zij minderjarig was op het moment van haar vertrek uit haar land van herkomst en dat zij ook bij aankomst in België op 2 oktober 2015 nog minderjarig was. Zij wijst erop dat zij volgens haar *taskara* zestien jaar oud was in het Afghaanse jaar 1393 en dat zij dus geboren werd in het Gregoriaanse jaar 1998 of 1999, rekening houdend met de door haar gevoegde informatie omtrent de Afghaanse kalender (stuk 2). Zij beweert dat toen haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar haar leeftijd werd gevraagd, zij antwoordde zestien jaar oud te zijn, maar dat de tolk verkeerdelijk “noteerde” dat zij achttien is. De verzoekende partij zou erop aangedrongen hebben haar werkelijke leeftijd te willen opgeven maar door de tolk zijn geadviseerd geen wijzingen meer aan te brengen. Zij voegt het resultaat van een leeftijdsonderzoek dat zij op eigen initiatief liet uitvoeren en dat volgens haar staat dat zij minderjarig was bij aankomst in België (stuk 16). De verzoekende partij wijst er verder op dat de bevoegde Hongaarse asielinstantie het Belgische terugnameverzoek in het kader van de Dublinprocedure geweigerd heeft omdat de verzoekende partij bij haar asielaanvraag in Hongarije geregistreerd werd als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en er geen bewijs voorligt van haar meerderjarigheid. In haar antwoord op het Belgische terugnameverzoek verklaart de Hongaarse asielinstantie zich slechts bereid verzoekers asielaanvraag te behandelen indien de Belgische autoriteiten haar een bewijs van verzoekers meerderjarigheid sturen (administratief dossier, stuk 19, antwoord Hongaarse Dublin Coordination Unit op verzoek Dublin Unit Belgium). De verzoekende partij besluit uit het feit dat haar asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken in behandeling werd genomen dat zij akkoord ging met de zienswijze van de Hongaarse autoriteiten en dus met haar minderjarigheid op het ogenblik van haar asielaanvraag in België. De verzoekende partij acht het opmerkelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen aandacht heeft besteed aan haar minderjarigheid en wijst behalve op de informatie verkregen van de Hongaarse asielinstanties op haar zeer jeugdige uiterlijk zoals dit zou blijken uit haar foto op haar bijlage 26.

De verzoekende partij wijst er verder op dat zij omtrent haar profiel – zij groeide op in een geïsoleerde, weinig stimulerende omgeving in een familie van landbouwers en ging tot de zevende graad naar school – gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd en dat dit niet kan worden betwist door de verwerende partij. Tevens dient volgens haar rekening te worden gehouden met het feit dat zij haar familie is kwijtgeraakt, niet in Hongarije, zoals in de bestreden beslissing kan worden gelezen, maar aan de grens van Iran met Turkije.

De verzoekende partij argumenteert vervolgens dat de verwerende partij *in casu* het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt. Zij meent dat in de bestreden beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd met betrekking tot haar kwetsbaar profiel en het risicoprofiel van haar vader als directeur van een meisjesschool in Afghanistan. De verzoekende partij stelt dat zij doorleefde en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar beperkte leefwereld, zoals haar scholing, activiteiten als landbouwer en omliggende dorpen, maar dat dienaangaand geen enkel motief is opgenomen in de bestreden beslissing. Zij betoogt dat zij tijdens haar gehoor zicht heeft gegeven op haar persoonlijke ervaringen in haar dorp en dat daaruit haar herkomst uit dit dorp blijkt. Zij stelt vast dat noch haar profiel, noch dat van haar vader wordt betwist en meent dat de verwerende partij van haar een te hoog kennisniveau verwacht. Zowel de manier van vraagstelling als de kennisvragen waren volgens de verzoekende partij niet aangepast aan haar profiel. Uit de gestelde vragen zou tevens blijken dat de dossierbehandelaar vertrokken is vanuit bepaalde veronderstellingen, zoals over verzoekers scholing en etnische achtergrond, waarop de verzoekende partij niet kon repliceren of waaromtrent haar repliek door de dossierbehandelaar zou zijn genegeerd. Zij wijst erop dat er allerlei kennisvragen waren die zij wel kon beantwoorden, maar dat hiermee klaarblijkelijk geen rekening is gehouden in de bestreden beslissing. Zij merkt op dat zij niet werd bevraagd over de aanwezigheid, activiteiten en offensieven van de taliban in haar regio en dat haar in plaats daarvan de vraag werd gesteld of zij talibancommandanten kent. De verzoekende partij merkt verder op dat zij niet geconfronteerd is geweest met de ernstige twijfels aangaande haar identiteit en dat de doorleefde verklaringen die zij heeft afgelegd aangaande haar *taskara* onbesproken zijn gelaten. De verzoekende partij betwist het standpunt van de verwerende partij dat zij haar medewerking niet zou hebben verleend en stelt dat de verwerende partij haar rechten van verdediging heeft geschonden door haar geen tweede keer te horen.

Wat betreft het gedeelte van het gehoor waarin gepeild werd naar haar herkomst, stelt de verzoekende partij dat heel wat van de door haar aangereikte informatie buiten beschouwing is gelaten. Zij meent dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt – zelfs indien geen rekening wordt gehouden met haar profiel en minderjarigheid bij aankomst in België – dat zij voldoende kennis heeft aangaande haar regio van herkomst. Waar de verwerende partij verzoekers herkomst uit Afghanistan in twijfel trekt, zou zij zich slechts bedienen van een standaardformulering die voorbij gaat aan de kennis die dienaangaande blijkt uit het gehoorverslag. De verzoekende partij voert als volgt verweer tegen de opeenvolgende motieven van de bestreden beslissing aangaande de ongelooftwaardigheid van haar beweerde herkomst:

"(...) Vooreerst stelt de verwerende partij ten onrechte dat verzoekers kennis over de geografie van zijn regio ontoereikend zou zijn. De verwerende partij neemt verzoeker kwalijk waarom hij niet ALLE omringende districten heeft kunnen benoemen. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker er twee opnoemde, weliswaar volkomen correct, met name KHENJAN en TALA Wa BARFAK. Op het einde van het gehoor geeft verzoeker informatie dat DAHANE-GHORI een district is in Baghlan en omschrijft verzoeker als onveilig 'er is altijd oorlog en conflict'. (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 25) Ook verwijst hij op 16 van het gehoorverslag naar ANDARAB-rivier en geeft meer informatie daarover. Het feit dat verzoeker verklaart dat er nog Veel districten zijn, maar niet waar ze gelegen zijn (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 4) is in de eerste plaats conform zijn profiel (hij heeft overigens zijn district niet verlaten) en kan hem onmogelijk ten kwade worden geduid. Voorts stelt verzoeker uit het gehoorverslag vast dat de protection officer verzoeker hieromtrent verder niet heeft bevraagd of geconfronteerd. Zodat de vraag open blijft of hij — in het licht van het feit dat hij Andarab-rivier wel kan benoemen- daarop kon antwoorden. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk alle provincies zou kunnen opnoemen, maar de vraagstelling niet echt duidelijk was en men verder hem geen vragen stelde. Voorts neemt de verwerende partij kwalijk waarom hij maar drie provincies (van vijf) heeft benoemd toen hij werd bevraagd over de omliggende provincies van zijn provincie. Verzoeker verklaarde correct dat Kunduz, Bamyan en Samangan aan zijn provincies grenzen. Over een vierde provincies 'Parwan' stelt verzoeker dat 'het dicht is' en dat het een gemeenschappelijke grens heeft met Baghlan. (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 18).

Zijn eerlijkheid siert hem wanneer hij zegt 'ik ben het niet zeker. Dit toont aan dat hij effectief niet eerder buiten zijn eigen district heeft gereisd. Het profiel van verzoeker is glashelder.

Voorts vertrekt de verwerende partij van een foutieve hypothese dat dat de provincie Parwan 'het dichtste bij verzoekers woonplaats' in Baghlan ligt, en van waar de grote autosnelweg vanuit Kaboel komt. Niet alleen is dat een standaardformulering, maar dit gaat in tegen de verklaringen van verzoeker en objectieve informatie.

[kaart UNOCHA provincie Parwan, stuk 7]

Overigens, zowel de provincie Parwan alsook de autosnelweg die vanuit Kaboel komt, zijn veel te ver gelegen, zodat van een jonge Afghaanse landbouwer onmogelijk kan worden verwacht dit soort informatie met zekerheid te weten. Dit element staat bovendien zonder meer dat de verwerende partij geen oog heeft gehad voor verzoekers individuele situatie. De verwerende partij vergeet wederom— hoewel verzoeker verschillende keren kenbaar maakte dat zijn leefomgeving beperkt is- dat verzoeker een jonge Afghaanse lokale boer is geweest die nooit buiten het district Doshi is geweest en wie steeds moest zorg dragen voor zijn familie door te werken op de gronden en dat hij daardoor geen tijd had om andere plaatsen te bezoeken. Dit is een volstrekt logische verklaring. De verwerende partij is onredelijk en onzorgvuldig.

"Kent u nog andere grote steden in uw provincie?"

Nee, ik ben er nooit geweest. Ik was altijd geconcentreerd op mijn werk en familie. Ik had geen tijd om andere plaatsen te bezoeken" (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 17)

Zo de verwerende partij de herkomst van verzoeker wenst te bekritisieren, dan dient ze eerst het profiel van verzoeker te breken. Door dit niet te doen, aanvaardt ze het profiel van verzoeker en schendt zij de motiveringsplicht die op haar rust.

Ten tweede voert de verwerende partij aan dat wanneer verzoeker gevraagd wordt of hij grote steden in Afghanistan kent, dat hij het antwoord schuldig moet blijven. Met betrekking tot dit element is er verder geen enkele motivering te bespeuren in de bestreden beslissing. Verzoeker stelt vast dat de gebrekkige motivering, naast het opzij schuiven van de zorgvuldigheidsplicht, een rode draad vormt doorheen de bestreden beslissing. Daargelaten het profiel van verzoeker en zijn kwetsbaarheid, vergeet de verwerende partij rekening te houden met de informatie in het gehoorverslag en de opmerking van verzoekers raadsman op het einde van het gehoor:

"Ik had soms het gevoel dat hij de vragen over de steden en de regio's te persoonlijk opvatte. Als u vroeg kent u steden zei hij, ik ben er niet geweest.

Hij begreep niet dat je de naam doet noemen. Ik denk dat hij het uiteindelijk goed deed. Op een gegeven moment zei hij ikken het niet, maar als u doorvraagt kent hij het wel. " (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 25)

Terecht merkte verzoekers vorige raadsman op dat verzoeker de kennisvragen inzake de steden en de regio's te persoonlijk opvatte, waardoor men de indruk zou kunnen krijgen — zo men het gehoorverslag niet volledig erop naleest — dat hij de steden niet kent. Uit het gehoorverslag blijkt dat hij veelal de vragen begreep in de zin of hij daar is geweest, waarop hij telkens antwoorde dat hij buiten zijn regio niet is geweest. Voorts is het ook zo dat verzoeker — naast talrijke dorpen in zijn omgeving — verschillende steden en provincies opnoemde: Kunduz, Bamyan, Samangan, (administratief dossier, gehoorverslag, pag. 5), Nimroz (administratief dossier, gehoorverslag, pag. 14), Pule Khomri (hoofdstad Baghlan) (administratief dossier, gehoorverslag, pag. 16), Kabul (administratief dossier, gehoorverslag, pag. 17), Behsud en Ghazni (administratief dossier, gehoorverslag, pag. 17/18). In het licht van de opmerking van verzoekers vorige raadsman en het feit dat verzoeker toch informatie weet zo het betrekking heeft op zijn eigen leven (bijvoorbeeld: vraag inzake de herkomst/steden van zijn vrienden in het opvangcentrum) en indien men doorvraagt, was de verwerende partij verplicht om verzoeker het voordeel van de twijfel te gunnen. De verwerende partij diende minstens een tweede gehoor te organiseren.

Voorts stelt de verwerende partij dat verzoeker 'daarenboven' vaag is over zijn reisweg van zijn dorp tot Pakistan toen hij Afghanistan verliet. De verschoningsgrond die verzoeker tijdens het gehoor had opgeworpen wordt ten onrechte van de tafel weggeveegd. Verzoeker verklaarde terecht dat hij nooit het district heeft verlaten en dat zijn kennis beperkt is met betrekking tot de steden en provincies die hij passeerde. De verwerende partij verwijst naar verzoekers scholingsgraad en stelt dat verzoekers kennis over de geografie van zijn regio en zijn land in die mate beperkt is, te meer daar hij zelf verklaarde geografie als vak op school heeft gehad. Daargelaten verzoekers profiel en kwetsbaarheid, stelt verzoeker het volgende vast: in tegenstelling tot het vak geschiedenis waarbij verzoeker bevraagd werd wat hij zoal heeft geleerd (administratief dossier, gehoorverslag, pag. 10), is deze vraag met betrekking tot het vak geografie aan verzoeker niet gesteld. Ten onrechte gaat de verwerende partij er dan ook vanuit dat verzoeker tijdens het vak geografie bezig was met cartografie of stevast geografische kaarten bestudeerde. Hoewel objectieve bronnen het niveau van het Afghaans onderwijs als bijzonder laag bestempelen, hoewel verzoeker tijdens het gehoor verklaarde niet regelmatig naar school te gaan, neemt de verwerende partij gratis aan dat verzoeker — ten overvloede, een lokale Afghaanse landbouwer — hooggeschoold is en weet hoe hij kaarten moet hanteren. Voorts wenst verzoeker aan te halen dat de lessen geografie pas in het laatste jaar werd onderwezen, waarbij veel meer aandacht werd besteed aan de basisinformatie inzake waterbronnen, rivieren in de provincie, praktische informatie over landbouwgronden (de betekenis van de meeteenheid 'jerib', hoe landbouwgronden moeten worden bewerkt en wat er kan worden geoogst etc). Verzoeker stelt ook dat leerkrachten niet altijd aanwezig waren en als ze aanwezig waren dan hielden ze de lessen zeer kort. Objectieve bronnen bevestigen dat het onderwijsniveau in Afghanistan laag is en dat leerlingen school verlaten en niet verder geraken dan de 6de graad:

"Students' dropout rate increases in the uppergrades, from 4.9% in grade I to 8.4% in grade 6 in 2013, but has decreased on average by 5 percentage points from 2011-2013. Explanations for the high dropout rate include: 1) the school system is designed so that the permanently absent are kept at least for 2 years in the records; 2) children at certain ages start working at home or on farms to contribute to the income generation of the family; 3) due to cultural values/context girls are supposed to leave school once they learn how to read and write; 4) some schools specific to girls might not have the necessary facilities (boundary walls, toilets and water), but most importantly 5) there is a severe shortage of qualified teachers outside the major cities, and female teachers are critical to girls' access to education, in particular beyond grade 4. The internal efficiency of the system is low. The survival rate to the last grade (grade 6) of primary education was 58% (60% boys/ 54% girls) in 2013 suggesting that 4 out of 10 students who enrol in grade I do not reach grade 6 of primary education. The assumption is that if students do not reach the last grade of primary section, they do not learn proper reading, writing and mathematics, and over the years the level of their understanding and literacy decreases. The quality of education in most cases is examined by conducting learning assessment tests; in the absence of such a system the survival rate could be used as a proxy indicator to assess the quality of education, which is low in view of this indicator if compared to the 85% average survival rate to the last grade at the global level!44. The overall completion rate for grade 6 differed ranging from 66% in 2009 to 63% in 2013 (74% boys / 52% girls), and at the same time it showed a variation of 22-36 percentage points in disfavoured of girls' completion. The decrease is due to stricter examination policies. It is government policy that examinations should identify high performing and low performing students after grade 3. Significant progress has been made in the proportion of students that transit to secondary education. The Effective Transition Rate (ETR) from primary to general secondary education has improved from 81% in 2009 to

91% in 2013. There are gender disparities in ETR with almost 10 % points in favour of boys. In addition, there has been a bigger growth in the transition rate for boys compared to that of girls. For instance, the transition rates were almost equal for boys and girls in 2009 but by 2010, the transition rate for boys increased by 12 % point to 93 % while the increase for girls during the same year was only 4 % point (from 80% to 84%). The ETR shows the capacity of accommodating students who transit from one level of education to another. Currently, around 9% of the primary graduates do not join the lower Secondary Education. Inadequate number of lower secondary schools, especially for girls, long distance to school and lack of teachers particularly female are basic challenges preventing some students from enrolling in grade 7. "8

Ten derde vindt de verwerende partij het opmerkelijk dat verzoeker 'als inwoner van Doshi', louter de weg van Doshi naar Bamyan benoemt. Het is voor verzoeker een raadsel hoe dit verzoekers recente herkomst kan ondermijnen. Er werd aan verzoeker gevraagd of er een grote geasfalteerde weg loopt door zijn district, waarop verzoeker bevestigend antwoordt. Meer nog, verzoeker specificeert dat het een snelweg betreft:

"Loopt er een grote geasfalteerde weg door uw district?

Ja, we hebben een snelweg." (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 18)

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat deze informatie onjuist zou zijn. Dat verzoeker de grote geasfalteerde weg 'snelweg' noemt, is wellicht te wijten door de tolk (die mogelijk van het Dari naar Engels vertaalde), daar in het Engels grote Afghaanse wegen steeds als 'Highway' vertaald worden:

"KABUL-SALANG-DOSHI HIGHWAY REHABILITATION PROJECT, AFGHANISTAN

2005

The Kabul — Salang — Doshi Highway Rehabilitation Project comprises a 75 km section of the 175km highway within scope of the rehabilitation of the Main Transportation Artery of Afghanistan. The project was designed as a two-way, single-lane highway, with each lane being 3.5 m wide. The superstructure of the road consists of a hot asphalt coating. Since it is a rehabilitation project, the construction of the road was realized in two different types; one in the form of new construction and the other as a correcting layer on the existing road. Construction works concerning 360.000 tons of foundation /substratum and 135.000 tons of hot mixture coating were completed.

The rehabilitation construction of the 2.7 km long Salang Tunnel, which connects Kabul to the northern part of Afghanistan, was also completed within the scope of this project. A total of 290 km long snow tunnels were constructed through the passage of the Hindikush Mountains and the maintenance and repair of the existing snow tunnels were completed. Rehabilitation / extension works of 150 culverts, the construction of 25 new ones and three new steel beamed, 45 m wide bridges and maintenance and repair works of 12 existing bridges were also completed as part of the project. Transportation has become much more comfortable along this route, which is utilized by approximately 1.500 vehicles everyday, and the duration of travel between Kabul and Doshi has been reduced to two hours.

The contract of the project, which was financed by the World Bank, was signed on 12 August 2003, and the project was completed on 10 March 2005. "9

Dat verzoeker als laaggeschoolde landbouwer, inwoner van een landbouwdorp, die daarnaast zeer kwetsbaar is, correcte informatie weet te verschaffen over een belangrijke weg van Doshi naar Bamyan (die overigens meer dan 150 km lang lijkt te zijn) kan niet zonder afdoende motivering opzij worden geschoven, nu uit het document Fact Sheet van de USAID blijkt dat deze snelweg in de regio inderdaad van zeer groot belang is geweest inzake onderwijs, medische zorg, overheidsdiensten en markten. Het is deze weg die inderdaad strategisch van belang is en waarover verzoeker nuttige verklaringen afgelegde. Dat verzoeker niet weet waar deze grote geasfalteerde weg/snelweg begint (zeer ver van dorp) en waar het eindigt (eveneens zeer ver van zijn dorp) kan bezwaarlijk als een negatief element worden weerhouden. Aldus is de argumentatie van de verwerende partij weinig relevant, nu vaststaat dat verzoeker deze weg weet te situeren.

"Design and Initial Construction of Bamyan and Dushi Road OVERVIEW

Roads have a tremendous social and economic impact and increase communities' access to health care, education, markets, and government services. The U.S. Government is designing an upgrade to the national highway from the city of Bamyan in Bamyan Province to the city of Dushi in Baghlan Province.

This strategically important road serves as an alternate route for travel between the north and central provinces of Afghanistan, providing a much needed alternative to the Salang Pass and Salang Tunnel. Extreme weather and deteriorated road and tunnel conditions at the Salang Tunnel are the cause of considerable delays and numerous road casualties during the winter months. In its present condition, the Bamyan-Dushi Road is virtually impassable during the winter months; during summer months, it offers a very slow and arduous detour. The rehabilitated Bamyan-Dushi Road will provide a year-round

alternative between Kabul and the provinces in the north, and facilitate local travel in Baghlan and Bamyan provinces.

CURRENT ACTIVITIES

- Implement roughly 25 community projects along the road that include bridges, micro-hydro power, upgrades to school and basic health clinics, and improvements to water supply and flood control
- Conduct preliminary construction activities at seven selected villages that advance the overall construction schedule, provide training opportunities for the local workforce, and build rapport and acceptance of the project with the communities along the alignment

ACCOMPLISHMENTS

- Designed an asphaltic concrete 151 kilometer road from Bamyan to Dushi in accordance with the Ministry of Public Works' Interim Road and Highway Standards and the American Association of State Highways and Transportation Officials highway design standards
- Improved the existing road surface through a gravel upgrade and winter maintenance program, dramatically increasing travel speeds and reducing travel time and vehicle wear and tear
- Completed a value engineering review of phase one and identified \$2.5 million in savings
- Conducted maintenance and snow clearing on the road during the past two winter seasons and performed emergency repairs to keep the road passable¹⁰

Ten vierde stelt de verwerende partij dat het feit dat verzoeker de tweede grootste bevolkingsgroep in zijn eigen district (Tajiken) niet weet te noemen, dat dit verder doet twijfelen aan zijn herkomst. De verwerende partij gaat vooreerst voorbij aan verzoekers verklaringen die zeer belangrijk zijn om zijn herkomst te beoordelen. In de bestreden beslissing is er behoudens dit element geen enkel ander element — die betrekking heeft op zijn leefomgeving, dorp, nabije dorpen, district- in vraag gesteld. De verwerende partij zou voorbijgaan aan de motiveringsplicht zo zij slechts één enkel element inzake verzoekers regio (lees: district en dorp) als ongeloofwaardig zou verklaren. Bij de aanvang van het gehoor geeft verzoeker duidelijk aan welke etnische groeperingen in Afghanistan voorkomen: "SJia, Sunni, Tadzjiek, Oezbeek". Daar verzoeker niet voor een tweede keer is gehoord en niet geconfronteerd werd met zijn verklaringen dat hij slechts twee etnische groeperingen in zijn district noemde, namelijk Pashtoenen en Hazara's, en niet Tajiken, is verzoeker hic en nunc verplicht middels dit verzoekschrift te repliceren: verzoeker stelt dat hij tijdens het gehoor had begrepen welke volksgroepen in zijn regio aanwezig zijn, en niet welke bevolkingsgroepen in zijn district voorkomen. Dat een tolk niet onfeilbaar is, kan niet worden betwist. Dat verzoeker een vraag anders kan begrijpen, kan evenmin worden betwist. Indien, per impossibile, het voorgaande argument niet overtuigend zou zijn (quod non), dan wenst verzoeker het volgende te benadrukken: het is ook zo dat verzoeker mensen in zijn regio in beleving enkel als sjiitisch of als niet- sjiitische identificeerde. Dit is weer kenmerkend voor verzoekers profiel. Hazara's, die bovendien zeer identificeerbare fysieke kenmerken hebben, zijn sjiitisch en deze bevolkingsgroep is voor verzoeker zeer duidelijk te identificeren. Pashtoenen en Tajiken zijn soennieten en verzoeker beschouwt hen als de 'soennieten'. Wanneer er rekening wordt gehouden met het feit dat verzoeker voornamelijk in contact stond met Hazara's en dus geïsoleerde leefde, en Pashtoenen (soennieten) kent omdat zij in verband worden gebracht met de taliban, kan uit zijn verklaringen geen doorslaggevend (negatief) element worden afgeleid, a. fortiori nu verzoeker aangaande zijn dorp en omliggende dorpen en leefwereld zeer gedetailleerde (en dit op doorleefde wijze) verklaringen aflegt.

Ten vijfde stelt de verwerende partij dat verzoeker geen weet heeft van talibancommandanten in zijn regio: zo zou verzoeker niet weten wie de schaduwgouverneur van de taliban zou zijn in Doshi. Dit element is op zich onvoldoende om tot ongeloofwaardigheid te komen. De verwerende partij gaat daarenboven voorbij aan het feit dat verzoeker daartegenover wel wist wie de 'Provincial security Chief, ook wist verzoeker te verklaren dat Mohammad Azim Mohseni een parlamentslid was. Op de vraag of er hem ooit iets overkomen, stelt verzoeker dat hij in een hinderlaag is gelopen door onbekende gewapende mannen, maar dat hij werd gered (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 19). Zo wist verzoeker nog informatie te vertellen over tal van andere personen bekend in zijn regio: Sayed Jafar Naderi, Malek Lim, Amir Nasru, Abdullah, districtshoofd Shamsudin Sarhadi, de gouverneur van Baghlan Sultan Mohammad Ebadi, de vorige gouverneur Abdul Satar Ebadi of Ebadi Bariz, Baba Mazari, Mansour Naderi. Op de vraag of verzoeker bekende talibancommandanten kent, stelt hij dat hij het niet meer weet. De verwerende partij verliest uit het oog dat verzoeker op 25 september in België aankwam en dat hij op 2 oktober 2015 een asielaanvraag indiende. Ten onrechte gaat de verwerende partij hieraan voorbij. De motiveringsplicht is geschonden. De verwerende partij kan al de nuttige informatie niet zomaar naast zich neerleggen, zonder dit element ten gronde te motiveren. Daargelaten dat verzoeker geen lid was van de Arbaki (lokale politie) of van de Afghaanse nationale politie, noch oefende hij een overheidsfunctie, kan worden gesteld dat zijn profiel een duidelijke verschoningsgrond vormt. Verzoekers profiel sluit daar immers niet bij aan. Het feit dat hij lang heeft moeten wachten — wat te wijten is aan de verwerende partij- moet eveneens in de beoordeling worden genomen. Op te merken

valt dat verzoeker niet concreet werd bevraagd aangaande activiteiten en offensieven van de Taliban, noch werd verzoeker gevraagd m.b.t. bepaalde veiligheidsincidenten in zijn regio. Op deze wijze zou verzoeker in staat zijn gesteld om een en ander uit te leggen met betrekking tot de aanwezigheid van de Taliban in zijn regio. Ook dit element toont aan de dossierbehandelaar gewoonweg bezig was met het afvuren van standaard kennisvragen die verzoeker mogelijk niet aanbelangen.

Ten zesde voert de verwerende partij aan dat verzoeker twijfelachtige verklaringen zou hebben afgelegd over het geld dat betaald werd om zijn reis naar Europa te bekostigen. Dit element is irrelevant voor de beoordeling van zijn herkomst en heeft eerder betrekking op zijn vluchtmotieven. De twijfelachtige verklaringen die de verwerende partij ziet, kan verzoeker niet volgen. Het is volstrekt logisch dat in de Afghaanse samenleving leningen worden toegestaan. Uit het gehoorverslag kan worden afgeleid dat verzoekers vader een som geld heeft geleend van een tweede vriend. Verzoekers vader kon dit bedrag lenen, daar hij zelf een som geld had geleend aan andere (eerste) vriend (schuldenaar). Het feit dat verzoekers vader zelf als schuldeiser bepaalde som geld te goed had ten aanzien van een andere vriend, is uiteraard een logische verklaring waarom er op zo'n korte tijd dit geld kon worden verzameld. Ten onrechte neemt de verwerende partij verzoeker kwalijk dat verzoeker niet weet hoeveel geld de vriend van zijn vader had geleend. In die Afghaanse tribale cultuur worden geldzaken niet besproken met kinderen, zeker niet wanneer de betrokkene geen hoge positie heeft in de gemeenschap. Sterker nog, het is 'not done' en zeer onbeleefd om de pater familias te ondervragen i.v.m. geldzaken, dit zou immers een vertrouwensbreuk kunnen betekenen. Noch voelt de pater familias zich verplicht om dit soort zaken te bespreken met de leden van zijn gemeenschap die hem dienen te gehoorzamen. Meer nog, dit soort zaken bespreken met lager geplaatste personen in zijn gemeenschap zou kunnen worden geïnterpreteerd als teken van zwakte en zou diens gezag kunnen ondermijnen.

De verwerende partij vindt het vreemd dat verzoeker de inkomsten van het beroep van zijn vader als schooldirecteur niet vermeldde toen hem werd gevraagd waar hij het geld haalde om aan zijn vriend uit te lenen. De verwerende partij verliest de vraagstelling uit het oog. Er wordt immers gevraagd waar zijn vriend het geld haalde. Verzoeker verwijst naar het spaargeld dat afkomstig was van inkomsten uit gronden. Het feit dat hij daarbij de inkomsten van het beroep van zijn vader als schooldirecteur niet vermeldde, is logisch, daar deze werd gebruikt voor hun dagelijkse behoefte. Daarnaast is het salaris van zijn vader niet zo beduidend hoog zodat het aannemelijk is waarom hij deze niet vermeldde als bron van inkomsten die zouden kunnen worden geleend. Dat dit onderdeel als ongeloofwaardig wordt weerhouden, bewijst dat de verwerende partij werkelijk weinig ernstige argumenten heeft om verzoekers herkomst en vrees te doorbreken.

Tot slot poogt de verwerende partij vergeefs kritiek te uiten op de verklaringen van verzoeker inzake het moment van verrek uit Afghanistan. Bij de aanvang van het gehoor verklaarde verzoeker dat hij graag 'iets' wilde corrigeren i.v.m. de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. Als verschoningsgrond haalt hij aan dat hij toen zeer ongerust was over zijn familie en het feit dat hij zijn familie had kwijtgeraakt (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 2). Indien daarbij rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid op dat moment en de mensonterende behandeling die hij had ondergaan in Hongarije, kan hem dit element geenszins kwalijk worden genomen, noch heeft dit serieuze consequenties inzake zijn identiteit en recente herkomst. Reeds tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (Administratief dossier, Verklaring Betreffende Procédure d.d. 26.10.2015, pag. 10, vraag nr. 33) uitte hij bezwaar ten aanzien van zijn terugname door Hongarije. Hij stelde dat hij daar niet goed werd behandeld en verwijst daarbij naar vluchtelingen die zelfs slagen kregen en dat alles onder dwang plaatsvond en dat ze onder druk werden gezet om vingerafdrukken af te staan.

Welnu, in geval van twijfel had de verwerende partij verzoeker ten minste maar voor een tweede keer moeten oproepen om verzoeker met een aantal zaken confronteren. Het is immers mogelijk dat bepaalde zaken niet goed begrepen zijn.

Het staat vast dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de voor verzoeker gunstige verklaringen. Verzoeker verwijst hiervoor naar het gehoor, waaruit uw Raad zal kunnen vaststellen dat verzoeker voldoende heeft meegewerkt aan de procédure en dat hij een serieuze poging heeft ondernomen om zijn nationaliteit, identiteit, recente afkomst uit zijn regio en relaas te staven. (...)"

De verzoekende partij onderstreept dat de verwerende partij rekening had moeten houden met haar profiel en citeert in dit verband rechtspraak van de Raad. Zij oordeelt dat de verwerende partij haar minstens het voordeel van de twijfel had moeten geven. Zij besluit dat de kennis waarvan zij blijk heeft gegeven, afgewogen tegen de negatieve elementen die door de verwerende partij werden weerhouden, beantwoordt aan wat van een kwetsbare asielzoeker in haar situatie redelijkerwijs mag worden verwacht.

Met betrekking tot haar beweerd vrees voor vervolging merkt de verzoekende partij op dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat haar verklaringen aangaande deze vrees, het profiel van haar vader en de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden werden onderzocht. De verwerende partij kon volgens haar niet zomaar buiten beschouwing laten dat haar verklaringen geen enkele tegenstrijdigheid of vaagheid bevatten. Tevens zou de verwerende partij ten onrechte hebben nagelaten de twee neergelegde *taskara*'s te onderzoeken.

2.1.2. Aan het verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende stukken toe:

1. Bestreden beslissing
2. Solar Hijri Calendar
3. United Nations, "Education and Healthcare at risk: Key trends and incidents affecting children's access to healthcare and éducation in Afghanistan", april 2016, [https://unama.unmissions.org/sites/default/files/education and healthcare at risk.pdf](https://unama.unmissions.org/sites/default/files/education%20and%20healthcare%20at%20risk.pdf), pag.6
4. AIDA, Asylum Information Database, Detriment of the Doubt: Age of Assessment of Unaccompanied Asylum-seeking Children, December 2015, <http://www.asylumlawdatabase.eu/sites/www.asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/AIDA%20Brief%20AgeAssessment.pdf>
5. Human Rights Watch, "Hungary: Locked up for seeking asylum: long Détention, poor conditions, little help for Vulnerable people", December 2015, <https://www.hrw.org/news/2015/12/01/hungary-locked-seeking-asylum>
6. Program for Culture and Conflict Studies, BAGHLAN PROVINCE, Naval Postgraduate School Monterey, CA, <https://my.nps.edu/documents/105988371/107571254/Baghlan+Exec+UPDATED.pdf/6dbb84bl-e2fc-42ee-8540-86dlaefb35I6>
7. OCHA, Afghanistan: Parwan Provincie District Atlas, april 2014, [https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/Parwan](https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/Parwan.pdf), pdf
8. United Nations, "Education and Healthcare at risk: Key trends and incidents affecting children's access to healthcare and éducation in Afghanistan", april 2016, [https://unama.unmissions.org/sites/default/files/education and healthcare at risk.pdf](https://unama.unmissions.org/sites/default/files/education%20and%20healthcare%20at%20risk.pdf)
9. Kabul-Salang-Doshi Highway, 2005
10. USAID, Afghanistan, Fact Sheet, juni 2011 <https://www.usaid.gov/sites/default/files/documents/1871/Fact%20Sheet%20Design%20of%20Bamyan%20and%20Dushi%20Road%20F.INAL%20Tune%2020II.pdf>
11. Inschrijving Dilawar Ahmadi bij Rode Kruis Tracing d.d. 14.12.2016
12. Kopie Taskara verzoeker
13. Kopie Taskara verzoekers vader
14. Twee foto's van de meisjesschool waarvan verzoekers vader schoolhoofd/directeur was
15. Foto's verzoeker in zijn regio
16. Leeftijdsonderzoek d.d. 11.08.2017 uitgevoerd door Dr. Hendrickx Jan
17. UNHCR, 'Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees
18. Bewijs pro deo.

2.1.3. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een aanvullende nota met volgende stukken neer:

1. vertaling taskara
2. electorale identiteitskaart verzoekende partij met vertaling
3. electorale inschrijvingskaart verzoekende partij met vertaling
4. bevestiging van dorpsbewoners met vertaling
5. verklaring met vertaling
6. schooldocumenten met vertaling.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State

en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak om de relevante elementen van dit verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de betrokken verzoeker te onderzoeken en te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in

deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. *In casu* betoogt de verzoekende partij dat ze op het ogenblik van haar aanvraag minderjarig was. Om haar minderjarigheid op het ogenblik van haar aanvraag te staven verwijst de verzoekende partij naar het gegeven dat de Hongaarse autoriteiten meedeelden dat ze de Dublin-overdracht van de verzoekende partij niet aanvaardden omdat ze minderjarig was en haar *Taskara*. Ze voegt ook aan haar verzoekschrift een leeftijdsonderzoek uitgevoerd door dokters van het AZ Sint-Lucas op 11 augustus 2017 ((stuk 16 gevoegd bij het verzoekschrift).

Het is inderdaad zo dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken de geboortedatum 1/1/1997 gebruikt werd. Op de vragenlijst CGVS die op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevuld wordt, wordt ook de geboortedatum 1/1/1997 vermeld. Deze vragenlijst werd door de verzoekende partij ondertekend. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart de verzoekende partij inderdaad dat zij haar geboortedatum niet kent, en legt ze een kopie van een *taskara* voor. Het is inderdaad zo dat uit de brief van 2 november 2015 van de Hongaarse autoriteiten blijkt dat de verzoekende partij in Hongarije ingeschreven is als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. Uit dezelfde brief blijkt dat de Hongaarse autoriteiten aan de Belgische autoriteiten meedeelden dat zolang het bewijs niet geleverd werd dat de verzoekende partij meerderjarig is, zij niet instemmen met de Dublin-overdracht van de verzoekende partij gelet op haar minderjarigheid. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de Belgische autoriteiten een dergelijk bewijs hebben voorgelegd. Op 3 februari 2016 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt. Het leeftijdsonderzoek, dat de verzoekende partij op eigen initiatief liet uitvoeren, heeft uitgewezen dat de verzoekende partij op 11 augustus 2017 een leeftijd had van negentien jaar of meer. De *taskara*, die de verzoekende partij voorlegt, geeft aan dat de verzoekende partij in 1393 zestien jaar oud was. Volgens de omzettingstabel die de verzoekende partij aan het verzoekschrift heeft gevoegd, en waarvan de correctheid, niet door de verwerende partij betwist wordt, komt het jaartal 1393 overeen met de periode 21 maart 2014-20 maart 2015. Het is weliswaar zo dat de *taskara* die voorgelegd wordt, slechts een kopie is. Bijgevolg heeft het slechts een beperkte bewijswaarde en dient het samengelezen te worden met de andere documenten die voorliggen.

Al de voorgaande documenten samen genomen en gelet op de verklaringen van de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, ligt er een begin van bewijs voor dat de verzoekende partij op het ogenblik van haar aanvraag tot internationale bescherming in België minderjarig was. Echter op het ogenblik van haar gehoor op 24 maart 2017 op het Commissariaat-generaal was de verzoekende partij meerderjarig. Ter terechtzitting gaat de verwerende partij niet in op de argumentatie van de verzoekende partij, maar geeft ze enkel aan dat de verzoekende partij in elk geval meerderjarig was op het ogenblik van haar gehoor op het Commissariaat-generaal.

2.3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder

meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221475).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan verzoekers herkomst uit het district Doshi gelegen in de provincie Baghlan op grond van de vaststelling dat de verzoekende partij (i) een gebrekkige kennis heeft van de geografie van haar voorgehouden land en regio van herkomst, (ii) niet op de hoogte blijkt van de aanwezigheid van Tadzjieken in haar district, hoewel zij volgens informatie aanwezig in het administratief dossier de tweede grootste bevolkingsgroep in haar district respectievelijk de grootste bevolkingsgroep in haar provincie uitmaken, (iii) geen informatie heeft over bekende talibancommandanten in haar regio, (iv) twijfelachtige verklaringen heeft afgelegd over het geld dat werd betaald om haar reis naar Europa te bekostigen, (v) ten aanzien van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een andere datum van vertrek uit Afghanistan heeft opgegeven dan de datum die zij eerder reeds bij twee verschillende gelegenheden, ten aanzien van de Hongaarse asielinstanties respectievelijk de Dienst Vreemdelingenzaken, had vermeld.

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor niet in staat bleek om alle omliggende districten van Doshi en alle omliggende provincies van Baghlan op te noemen en dat zij geen grote Afghaanse steden, noch steden gelegen in Baghlan kon opnoemen. Zij legde tevens vage verklaringen af over de reisweg die zij zou hebben gevolgd vanuit haar dorp naar de grens met Pakistan, maar bleek niet in staat regio's of plaatsen te noemen die zij op dit traject van haar reis zou zijn gepasseerd (stuk 7, gehoorverslag, p. 4, 5, 15-18; stuk 17, Landeninformatie, nr. 1-3). Deze vaststellingen kunnen erop wijzen dat de verzoekende partij niet uit Afghanistan afkomstig is, maar zijn *in casu* niet doorslaggevend gelet op hetgeen wat volgt. Nu de verzoekende partij tijdens haar gehoor bij herhaling heeft verklaard haar dorp zelden te hebben verlaten en nooit buiten het district Doshi te zijn geweest. Ook heeft de verzoekende partij gewezen op haar jonge leeftijd. De verzoekende partij situeerde haar dorp in een landelijke omgeving waar geen elektriciteit aanwezig is en op een uur rijden van de dichtstbijzijnde stad (stuk 7, gehoorverslag, p. 12, 15-17). In het licht van de aldus door de verzoekende partij geschetste omstandigheden, dient de vraag te worden gesteld waarom de verwerende partij dermate belang hecht aan geografische kennis van de ruimere regio en het land van herkomst van de verzoekende partij. De Raad stelt vast dat aan de verzoekende partij tijdens haar gehoor tal van vragen werden gesteld aangaande haar onmiddellijke leefomgeving en profiel, die zij beantwoordde maar waaromtrent geen motieven zijn opgenomen in de bestreden beslissing. De verzoekende partij vermeldde aangaande haar geboortedorp, Dahane Zargha, dat dit ook bekend is onder de naam Bakas en gelegen is langs een rivier, de Surkhaw. Zij gaf de namen van dorpen die in de nabijheid van haar dorp zouden liggen. Zo vermeldde zij het dorp Rabat, dat kan teruggevonden worden op de kaart van het district Doshi die aanwezig is in het administratief dossier (stuk 17, Landeninformatie, nr. 1) en zich binnen een straal van vijf kilometer rond een dorp met de naam Zargha bevindt. De verzoekende partij vermeldde tevens de namen van andere dorpen in haar district waar zij geweest zou zijn. Meerdere van deze dorpen kunnen teruggevonden worden op voormelde kaart. Gevraagd naar de dichtstbijzijnde grote stad, verwees de verzoekende partij naar het districtscentrum, dat op één uur rijden van haar dorp gelegen zou zijn. Ervan uitgaande dat verzoekers dorp op voormelde kaart staat aangeduid als 'Zargha', blijkt het districtscentrum van Doshi inderdaad de dichtstbijzijnde stad te zijn. Gevraagd welke dorpen zij passeerde op weg naar het districtshuis, beschreef de verzoekende partij de weg die zij volgde en noemde zij daarbij een aantal plaatsen die blijkens voormelde kaart inderdaad op de weg naar het districtscentrum gelegen zijn en door de verzoekende partij in de correcte volgorde werden genoemd (stuk 7, gehoorverslag, p. 4, 12, 15-17). Behalve de rivier die langs haar dorp stroomt, vermeldde de verzoekende partij ook de Andarab-rivier. Zij duidde aan in welke richting deze rivier vloeit en maakte melding van een brug over deze rivier die zij als nieuw omschreef (stuk 7, gehoorverslag, p. 16). De informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier laat de Raad niet toe deze verklaringen te toetsen. Gevraagd of zij zich overstromingen in haar regio kon herinneren, een vraag waarmee de dossierbehandelaar volgens het gehoorverslag doelde op een overstroming in 2011, verwees de verzoekende partij naar een overstroming die vijf of zes jaar eerder zou hebben plaatsgevonden (stuk 7, gehoorverslag, p. 19). Hoewel de verzoekende partij er aldus blijk van gaf de informatie waarover de verwerende partij beschikte te bevestigen – het gehoor vond immers plaats in 2017 – werd dit element niet weerhouden in de motivering van de bestreden beslissing.

Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier kan verder niet worden afgeleid in welke mate van iemand met verzoekers profiel mag worden verwacht dat hij melding maakt van de weg die vanuit Kaboel via Doshi in de richting van Pum-i-Khumri loopt wanneer gevraagd wordt naar een grote geasfalteerde weg doorheen zijn district. Omtrent de weg die de verzoekende partij beschreef, zijnde de weg die vanuit Doshi via Tala Wa Barfak in de richting van Bamyan gaat, is in het administratief dossier geen informatie opgenomen. Een door de verzoekende partij gevoegd document van USAID dat in 2011 werd gepubliceerd maakt melding van geplande herstellingswerken aan de weg tussen Bamyan en Doshi – met inbegrip van het asfalteren over een lengte van 151 kilometer –, die wordt aangeduid als 'national highway' en een alternatief voor de route die over de Salang Pass loopt (stuk 10 gevoegd bij het verzoekschrift). De informatie aanwezig in het administratief dossier respectievelijk bijgebracht door de verzoekende partij laat de Raad niet toe het relatieve belang van voormelde wegen te beoordelen.

Verder stelt de Raad vast dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor informatie heeft gegeven met betrekking tot haar dagdagelijkse activiteiten in de jaren voor haar vertrek. Wat betreft haar landbouwactiviteiten, gaf zij informatie over de gewassen die zij en haar vader kweekten, de gewassen die gekweekt worden in Doshi, de opbrengst van tarwe en rijst per oppervlakte-eenheid, de zaai- en oogsttijd van tarwe, de plant- en oogsttijd van rijst, de manier waarop rijst wordt verbouwd en na de oogst verwerkt, de prijs van tarwe in Doshi en de prijs van andere waren (stuk 7, gehoorverslag, p. 7-9). Met betrekking tot haar schoolloopbaan vermeldde de verzoekende partij de naam van haar school en van scholen in de onmiddellijke omgeving van haar dorp alsook in het districtscentrum, beschreef zij de weg naar school en gaf zij informatie omtrent het begin en einde van het schooljaar en de vakantieperiode in haar regio (stuk 7, gehoorverslag, p. 9, 10). Omtrent deze elementen werd in de bestreden beslissing niet gemotiveerd, noch in het administratief dossier informatie opgenomen op basis waarvan kan worden nagegaan in welke mate verzoekers verklaringen dienaangaand correct zijn.

Waar de verzoekende partij het antwoord schuldig moest blijven op vragen betreffende talibanleiders uit haar regio, stelt de Raad vast dat zij informatie gegeven heeft betreffende meerdere prominente figuren die blijkens de motivering van de bestreden beslissing niet in het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd betrokken. Gevraagd wie generaal Asadullah Shirzad is, antwoordde de verzoekende partij dat hij het hoofd is van de politie in Baghlan. Gevraagd wie Mohammad Azim Mohseni is, verklaarde de verzoekende partij te denken dat hij een parlamentslid was. Gevraagd of hem ooit iets overkomen is, antwoordde de verzoekende partij dat deze persoon in een hinderlaag van onbekende gewapende mannen liep maar werd gered. Gevraagd wie Sayed Jafar Naderi is, stelde de verzoekende partij dat hij de zoon is van Sayed Mansour Naderi, die zij eerder reeds aanduidde als vertegenwoordiger van de Hazara's in het parlement. Daarnaast noemde de verzoekende partij ook namen van bekende, invloedrijke mensen uit haar regio, de naam van het districtshoofd en van de huidige en vorige provinciegouverneur van Baghlan (stuk 7, gehoorverslag, p. 19, 20, 21). Omtrent deze elementen kan geen informatie worden teruggevonden in het rechtsplegingsdossier die de Raad toelaat verzoekers kennis dienaangaand te toetsen.

De Raad volgt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze het opmerkelijk acht dat de verzoekende partij, gevraagd naar de etnieën in Doshi, geen melding maakt van de Tadzjeken, die volgens informatie aanwezig in het administratief dossier de tweede grootste bevolkingsgroep van het district uitmaken. Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij tijdens het gehoor informatie heeft gegeven met betrekking tot de etnische groep waartoe zij zelf zou behoren, met name de Hazara, maar dat hieromtrent geen motivering is opgenomen in de bestreden beslissing. De landeninformatie aanwezig in het administratief dossier laat de Raad niet toe verzoekers verklaringen over de Hazara te verifiëren.

De Raad stelt tot slot vast dat de verzoekende partij informatie heeft gegeven over de laatste presidentsverkiezingen in Afghanistan waaromtrent geen motieven zijn opgenomen in de bestreden beslissing en die evenmin kan worden getoetst aan objectieve informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier (stuk 7, gehoorverslag, p. 20).

De overige motieven van de bestreden beslissing en de overige argumenten in het verzoekschrift volstaan op zich niet om te oordelen over de vluchtelingenstatus en de nood aan subsidiaire bescherming. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element is in de asielprocedure.

De documenten die door de verzoekende partij ter zitting van 21 februari 2018 per aanvullende nota worden neergelegd ontberen objectieve bewijswaarde met betrekking tot haar voorgehouden herkomst uit het district Doshi van de provincie Baghlan. De Afghaanse stemkaarten op naam van haar vader en moeder hebben geen betrekking op haar persoon. Wat betreft de eerder voorgelegde *taskara*, de verklaring van de dorpsbewoners, de verklaring van verzoekers oom en de schooldocumenten, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij slechts fotokopieën neerlegt. Hoger werd reeds gewezen op informatie bijgebracht door de verzoekende partij waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de door de verzoekende partij verklaarde herkomst te staven.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 juli 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS